

Vì sao chính sách đối ngoại của Trung Quốc hi vọng của chúng ta trong ba năm qua?

Vì sao Trung Quốc xóa bỏ chính sách ngoại giao láng giềng tốt đúng đắn ở châu Á có thể phải chăng?

Thực tế về những điều hi vọng khá rõ. Trong khu vực Đông Nam Á, Trung Quốc tuyên bố Biển Đông là “lợi ích cốt lõi” (mặt thu hút sự chú ý của đây chỉ dành cho Đài Loan và Tây Tạng), và biện pháp để xác định vùng biển là lãnh thổ của Trung Quốc. Để nhận diện quan điểm, Trung Quốc quy định quyền dân Việt Nam (1) gần các đảo tranh chấp trên biển.

Trong vùng Đông Bắc Á, Trung Quốc không thể lên án (2) đồng minh Bắc Hàn của mình (3) với việc Bình Nhưỡng cố tình gây hấn các binh sĩ Nam Hàn và dân thường trong hai trường hợp riêng biệt hai năm ngoái. Trung Quốc đã gây sự với Nhật Bản (4). Sau khi Tokyo đồng ý yêu cầu của Bắc Kinh phóng thích thuyền trưởng tàu đánh cá Trung Quốc đã bị bắt vì đâm vào tàu Nhật Bản ở vùng biển tranh chấp, Trung Quốc đình chỉ quan hệ ngoại giao, yêu cầu mở một phiên họp, và ngừng việc bán dầu khí cho Tokyo.

Và cuối cùng là sự đối xử tệ bạc của Trung Quốc đối với Tổng thống Mỹ Obama trong chuyến thăm Trung Quốc của ông hai tháng 11 năm 2009. Nếu tổng thống có một tình huống như một bàn tay chìa ra cho Bắc Kinh, thì đó là Obama. Ngoại trưởng của ông đã giết chết những hy vọng của Trung Quốc về phạm nhân quy (5). Obama đã trì hoãn cuộc họp với Địch Đối Lai Lạt Ma (6) – một vấn đề chủ yếu trong chính sách ngoại giao của Mỹ – và bán nã phá còn lại trong gói vũ khí rút cạn thiết bị mà Tổng thống Bush đã hứa bán cho Đài Loan.

Trong chuyến viếng thăm đầu tiên của Obama đến Trung Quốc, Bắc Kinh đã không giới thiệu hay thậm chí thu (7) cho phép các bài phát biểu của tổng thống phát trên truyền hình mà không bị kiểm duyệt, và để cho một tình huống mà tại Washington mà không hoàn thành bất

Có điều gì trong chương trình nghị sự của mình (8), từ các cuộc đàm phán với biên giới khí hậu cho đến vận động thao túng tiền tệ của Bắc Kinh.

Nhưng lý do thích cho sự thô lỗ mang tính quốc tế của Trung Quốc là một kế hoạch ba phần với trò lấu cá: sự càn quét quân sự lớn hơn kết hợp với lãnh đạo yếu kém và chủ nghĩa dân tộc bài ngoại mà lãnh đạo Trung Quốc đã tạo ra (tôi biết qua quan điểm của một số người ở Trung Quốc cho rằng Mô thức ngụy quyền suy sụp, bởi đây có thể là suy nghĩ nhút nhát).

Sự càn quét quân sự lớn hơn

Trung Quốc hiện có quân đội đủ khả năng bắt đầu các cuộc xâm lược láng giềng của mình. Họ phô trương sự càn quét hàng hải trên biển Đông, nghĩa là với mục đích đe dọa các nước yếu hơn. Thật vậy, ngay khi đầu tư đầu tiên vào sự phản kháng của người Việt Nam đối với các tuyên bố của Trung Quốc, báo chí Trung Quốc chính thức cảnh báo (9) các nước Đông Nam Á không nên quá gần với Hoa Kỳ. Và bây giờ mặt trang trong chiến lược của mình đe dọa Đài Loan, Quân đội Trung Quốc đã chuyển một loạt tên lửa tầm ngắn gây chết người của mình (10) đổ vào đúng nơi để dọa Việt Nam trở về đúng vị trí. Cho rằng Trung Quốc tấn công Việt Nam hai năm 1979 do bất chấp việc vì sự can thiệp của Hà Nội, khi Trung Quốc gửi quân đổ bộ vào Hà Nội, tất cả các bên quan tâm.

Chính sách mới của Trung Quốc khoe khoang thay vì che giấu khả năng quân sự lớn mạnh được họ phô bày khi Bộ trưởng Quốc phòng Gates đến thăm Trung Quốc đầu năm nay. Để chuẩn bị cho chuyến viếng thăm của ông, Quân Giải phóng Nhân dân [Trung Quốc] rõ ràng đã chuyển từ khả năng tên lửa đến đầu công tàu bè, đến đến việc chuyển Bộ Tổng tham mưu để trách Thái Bình Dương (PACOM), đô đốc Willard khẳng định rằng, tên lửa này đã đạt “khả năng hoạt động ban đầu” (11). Rõ ràng, các nhà lãnh đạo Trung Quốc xem chuyến thăm của ông Gates là thời điểm thích hợp để phô trương máy bay chiến đấu mới, J-20 của họ (12), một loại máy bay chiến đấu có khả năng tàng hình. Tóm lại, Trung Quốc mạnh hơn và đang sử dụng sức mạnh đó để theo đuổi lợi ích quốc gia của họ.

Lãnh đạo yếu kém

Ông Hồ Cẩm Đào và Ôn Gia Bình chỉ là những nhà lãnh đạo yếu kém, không có khả năng ra quyết định như các nhà lãnh đạo và không làm cho các kỹ viên Bộ chính trị làm theo

chính sách của Đảng Tiáu Bình vá “án mình chá thái” (tác là, cho phép Trung Quốc phát trián mánh má mà không khiêu khích, gây ra mát liên minh đái kháng do lo ngái sác mánh của Trung Quốc). Nháng đá không chá là ván đá lãnh đáo yá kém, mà là há tháng lãnh đáo yá kém.

Không ai còn sót lái á Trung Quốc có chính nghĩa cách máng nhá ông Đáng hoác có chính nghĩa mà không của ông ta (nhá ông ta đã làm vái Giang Trách Dân), và do đó nhà nác đác đáng hián đác đáu khián bái sá đáng thuán – đáng nhá không có áy viên nào trong Bá Chính trá có nhiáu quyán hán hoác háp pháp hán ngái náo. Các quyát đánh có vá cháao đáo tá nháng ngái hoàn toàn không dám cháp nhán rái ro (ví đá nhá Bác Tráu Tián và cái cách kinh tá) đái vái nháng ngái đã bá láoi bái chá nghĩa dân tác gây phián toái, đáu khián bái “các cá dân máng” và giái tinh hoa (ví đá, các ván đá vá bián Đáng và Nhát Bán đác mô tá á trên). Do há tháng lãnh đáo yá kém, Quân đái Trung Quốc có khuynh háng áng há chính sách đái ngoái đáu hán, có tiáng nói mánh má trong viác ra quyát đánh nhá các đáng viên quan tâm đán cái cách kinh tá.

Chá nghĩa dân tác bài ngoái

Nhiáu nhà quan sát Trung Quốc đã nhán đán chá nghĩa dân tác tháng đác biáu lá bái nháng ngái sá đáng internet và trí thác Trung Quốc, là mát kênh đáu khián chính trong chính sách đái ngoái của Trung Quốc. Nhiáu ngái không nhán ra ráng, chính Trung Quốc đang tá cái trên láng há. Ká tá vá thám sát Thiên An Môn năm 1989, Đáng đã tham gia vào mát chián đách “giáo đác lòng yêu nác” có quy mô lán, nhán mánh uy thá văn minh Trung Quốc cũng nhá nái nhác trong tay các cáng quác nhá Nhát Bán và Hoa Ká.

Nói chuyán vái các công dân Trung Quốc á đá tuái 20-30, bán có thá nghe vá ká hoách của Má – Nhát làm cho Trung Quốc suy yáu và chia cát Đái Loan, Tây Táng và Tân Cáng của Trung Quốc, và vá vá trí tá nhiên của Trung Quốc đáng đáu trong há tháng quyán lác á châu Á. Đây là nháng ngái Trung Quốc đác hác hành á pháng Tây, mà chính sách của Má đã xem há nhá nháng ngái có thá mang lái tá do cho nác Cáng hòa Nhân dân [Trung Hoa]. Nhiáu ngái Trung Quốc trá tuái cháa bao giá nghe nói vá cuác thám sát Thiên An Môn, xem tát cá chính sách của Má là mát ná lác nhám ngăn chán Trung Quốc (gám cá cuác chián á Afghanistan), tin ráng nán dân chá Đái Loan là mát ví đá vá sá hán loán chính trá và bác bái vái nháng ngái Tây Táng (nhiáu ngái trong sá há đã bá giát hoác bá cám tù trong mát chián đách đàn áp kéo dài ba năm, không đác báo cáo đáy đá) không hiáu rá giá trá viác Bác Kinh thúc đáy tăng tráng kinh tá á Tây Táng.

Thái độ hi vọng chi phối trong chính sách đối ngoại của Trung Quốc là cốt lõi trên lập trường

Tác Giả: Daniel Blumenthal, Ngác Thu đách
Chúa Nhật, 24 Tháng 4 Năm 2011 21:53

Nếu như người thu hoạch gạo ở tỉnh hoa của Trung Quốc che giấu những quan điểm như thế về thế giới, một người có thể tưởng tượng “những kẻ thất bại” khi tin vào những năm bội bớp méo mó tăng trưởng kinh tế của Trung Quốc là gì. Và còn hàng chục triệu đàn ông đã thua trong chính sách một con của Trung Quốc và ưu tiên chọn con trai thì sao? Họ sẽ là những người đi đầu đẩy cửa ra tiếp xúc kinh tế, xã hội Trung Quốc, không thể kết hôn và sẵn sàng cho cách hành xử bạo lực và tình trạng lạm dụng.

Sẽ thật là Trung Quốc phải đối mặt nhiều hơn với ý kiến công chúng mà họ đã từng đối mặt, những điều đó tạo ra không khí chế nhạo dân tộc phiến toái mà hiện nay họ không thể làm chủ được thế mới đi đầu khiến chính sách đối ngoại của Trung Quốc. Điều này không có nghĩa muốn nói rằng, không có những người tố do Trung Quốc, những người muốn cải cách kinh tế hoặc những người muốn Trung Quốc hoàn toàn nằm trong tay quy định của Trung Quốc và ngoài quốc tế. Thế nhưng cũng có, những những người muốn cải cách kinh tế thì cúi đầu xuống để kiếm tiền và những người muốn hoàn toàn tự do thì không làm được gì nhiều từ các xà lim trong tù.

Sẽ kết hợp giữa sức mạnh quân sự nhiều hơn, lãnh đạo yếu kém, và chế nhạo dân tộc phiến toái là những vấn đề mang tính hệ thống. Ba điều này có thể sẽ là một phần trong bối cảnh chính sách đối ngoại của Trung Quốc trong một thời gian. Trung Quốc đã gieo những hạt giống cho một kẻ hoạch hàng thập kỷ trước, bằng cách đưa họ vào khả năng quân sự ngày càng ép, trì hoãn cải cách chính trị, và bằng cách “giáo dục” người dân của họ qua cách tuyên truyền chế nhạo dân tộc của các đoàn. Bây giờ các thế giới đang gặt hái những gì mà Đặng Tiểu Bình đã gieo.

Ngác Thu

(Dách từ: http://shadow.foreignpolicy.com/posts/2011/04/15/riding_a_tiger_chinas_resurgng_foreign_policy_aggression)

Ghi chú:

- (1) <http://www.reuters.com/article/2010/07/27/us-china-usa-seas-analysis-idUSTRE66Q2GW20100727>
- (2) <http://www.defensenews.com/story.php?i=4649363>
- (3) http://www.china.org.cn/opinion/2010-11/29/content_21444052.htm
- (4) <http://www.nytimes.com/2010/09/25/world/asia/25chinajapan.html>
- (5) http://articles.cnn.com/2009-02-21/politics/clinton.china.asia_1_human-rights-china-policy-chinese-president-hu-jintao?_s=PM:POLITICS
- (6) <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/barackobama/6262938/Barack-Obama-cancel>

Tác Giả: Daniel Blumenthal, Ngác Thu dách
Chúa Nhật, 24 Tháng 4 Năm 2011 21:53

[s-meeting-with-Dalai-Lama-to-keep-China-happy.html](#)

(7) <http://www.nytimes.com/2009/11/25/opinion/25iht-edying.html>

(8) <http://online.wsj.com/article/SB125857743503654225.html>

(9) http://news.xinhuanet.com/english2010/indepth/2010-07/27/c_13417848.htm

(10) <http://blog.project2049.net/2010/08/second-artillery-anti-ship-ballistic.html>

(11) <http://www.asahi.com/english/TKY201012270241.html>

(12) <http://www.reuters.com/article/2011/01/11/us-china-defence-fighter-idUSTRE70A19B20110111>